Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 15 iunie 2026,

Cererea de apel înregistrată la data de 09 iulie 2026,

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-18963/2025
Cererea nr. 2-25123230-12-2-28082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

15 iunie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, Judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Gațco

Cu participarea:
Reclamant – Mihalachi Petru, b/i ***** din 03 ianuarie 2024,
R/reclamantului – avocat Nicolae Marandici, mandat ***** din 25 august 2025,
R/pîrîtei – avocat Doina Ioana Străisteanu, mandat ***** din 23 decembrie 2025,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată depusă de Mihalachi Petru către Mihalachi Valeria privind desfacerea căsătoriei și acțiunea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria către Mihalachi Petru, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău privind stabilirea domiciliul copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere, permiterea traversării frontierii de stat, fără acordul tatălui însoțit de mama sa și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 26 august 2025, Mihalachi Petru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Mihalachi Valeria privind desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, Mihalachi Petru a încheiat căsătoria cu Mihalachi (Draguțan) Valeria la *****. Căsătoria a fost înregistrată de Primăria com. *****, mun. Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă sub numărul 2. Aceasta este prima lui căsătorie. Din căsătorie au un copil minor - *****, născut la *****. Conform art. 2 din Codul Familiei, relațiile familiale sunt guvernate inclusiv de principiile sprijinului reciproc moral și material, ale fidelității conjugale şi soluționării pe cale amiabilă a tuturor problemelor vieții familiale, principii ce lipsesc cu desăvârşire în relaţia lor. Relaţiile familiale s-au înrăutățit din motivul, că între ei apar diverse conflicte, ce au ca bază caractere diferite, nu găsesc soluții comune, permanent apar situații conflictuale. Tentativele de a ameliora relaţiile între ei n-au adus la un rezultat pozitiv. Mai mult timp nu locuiesc împreună, nu duc o gospodărie comună și pînă în prezent careva relații nu întreţin. Viața în comun a eșuat, din care motiv, consideră desfacerea căsătoriei inevitabilă și necesară.

Mihalachi Petru a susținut că Mihalachi Valeria refuză să se prezinte la oficiul stării civile pentru depunerea cererii de desfacere a căsătoriei în ordinea stabilită și în prezent se află peste hotarele țării. Astfel, consideră că căsătoria între ei, poate fi desfăcută fără acordarea unor termene de conciliere.

Reclamantul a solicitat admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiate la *****, între Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria, înregistrată de Primăria com. *****, mun. Chișinău și trecută în registrul actelor de stare civilă sub numărul 2.

La 01 octombrie 2025 avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele lui Mihalachi Valeria a depus acțiune reconvențională către Mihalachi Petru, prin care a solicitat stabilirea locului de trai al copilului minor ***** cu mama acestuia Mihalachi Valeria, încasarea din contul pîrîtului reconvențional Mihalachi Petru în beneficiul reclamantei reconvenționale Mihalachi Valeria, pensia de intreținere lunară a copilului ***** în sumă fixă de 7.000 lei și 1/4 din salariu și toate veniturile lunare ale pîrîtului reconvențional, din data depunerii cererii reconventionale pînă la atingerea majoratului, în temeiul art. 75 și art. 76 Codul Familiei; de a permite traversarea frontierei de stat a copilului minor *****, în scop de vacanțe, studii, tratament medical sau alte necesități justificate, pe perioade mai mari de 30 de zile, fără acordul pîrîtului reconvențional Mihalachi Petru, însoțit de mama sa, reclamanta reconvențională Mihalachi Valeria; încasarea din contul pîrîtului reconvențional Mihalachi Petru în beneficiul reclamantei reconvențional Mihalachi Valeria și a cheltuielilor de judecată suportate cu depunerea acestei cereri, dovada cărora va fi făcută ulterior (f.d. 20 – 35).

Mihalachi Valeria a susținut că din căsătoria încheiată cu Mihalachi Petru, s-au născut copii ***** la data de ***** și ***** la *****. Timp de ani buni, aceștia au împărțit o viață comună, în Republica Moldova și în Italia, încercînd să construiască un

cămin alături de Mihalachi Petru. De-a lungul timpului, însă, neînțelegerile dintre ei au devenit tot mai frecvente, pînă în punctul în care conviețuirea a devenit imposibilă. Divergențe continue, violențe, amenințări, maltratări, atît asupra reclamantei reconvenționale, cît și a copiilor din partea pîrîtului reconvențional, viziunile diferite asupra vietii de familie și lipsa unei armonii familiale au condus, inevitabil, la destrămarea relatiei lor. După o perioadă în care părțile au locuit în Italia pîrîtul reconvențional și-a continuat activitatea violentă asupra reclamantei reconvenționale și a copiilor, ajungînd la situații extrem de problematice, în care reclamantei reconvenționale îi era frică pentru viața ei și a copiilor, fapte dovedite prin înscrisurile anexate la prezenta cerere. În mod concret, la data de 07 mai 2025 reclamanta reconvențională a fost plasată într-un centru de plasament și protecție pentru femei, victime ale violenței domestice, soțul acesteia fiind supus măsurii de interdicție de apropiere de ea și copii. Această măsură a fost necesară ca urmare a plîngerii depuse chiar de Mihalachi Valeria la Stația de Carabinieri din ***** (Como, Italia) la data de 07 mai 2025 și a ordinului ulterior emis de Tribunalul pentru Minori din Milano. A fost dispus un decret de confirmare în temeiul art. 403 din Codul civil Italian și a măsurii obligatorii în temeiul art. 474 bis. 15 din Codul de proceduri civilă Italian.

Avocatul Doina Ioana Străisteanu în interesele lui Mihalachi Valeria a invocat că avizul de încheiere a investigațiilor preliminare a constatat bătăi și leziuni permanente din partea pîrîtului reconvențional către reclamanta reconvențională și copii, prin acțiuni de împingere a acesteia pînă la punctul de a o trinti la pămînt și de strîngere de gît în repetate rînduri, la fel trăgînd-o de păr pe fiica Mihaela, cînd acesta intervenea pentru a-și apăra mama. Au fost în repetate rînduri și amenințări, inclusiv cu moartea, la adresa reclamantei reconvenționale cu expresii precum „îți sparg fața, te omor, îți dau foc, te împușc, dau foc casei din Moldova”. În luna mai 2021 i-a pus un cuțit la gît, spunîndu-i că, dacă va spune cuiva, o va tăia în bucăți. În vara anului 2023, a dus-o într-o pădure din *****, amenințînd-o că o va lega de un copac și o va lăsa acolo. Situaţia fiind urmată de alte cazuri, unul dintre care expune următoarea situație: i-a smuls reclamantei reconvenționale fierul de călcat fierbinte din mînă amenințînd-o că-i va desfigura fața. Pîrîtul reconvențional a amenințat cu moartea soția și copii, impunîndu-i să plece și să nu se mai întoarcă niciodată în Italia, astfel cei din urmă au fost nevoiți să locuiască într-un furgon pentru o perioadă lungă de timp. La fel, la adresa reclamantei reconvenționale, pîrîtul reconvențional folosea insulte, constînd în numirea zilnică a soției cu epitete precum “vacă, proastă, handicapată, toantă, idioată” și a-i spune, chiar în fața copiilor cuvinte intime denegratoare, cu tentă sexuală, țipînd și insultînd copii, acuzîndu-i că sînt de partea mamei lor. Pîrîtul reconvențional a dat dovadă și de hărțuire și umilire, prin toate acțiunile sale de torturi asupra reclamantei reconvenționale. Cînd se întorcea acasă

noaptea, o trezea din somn, o trăgea de corp, o împiedica să doarmă, impunînd-o să-i răspundă la diverse întrebări, apucînd-o de gît dacă răspunsurile soției sale nu ii erau pe plac.

Mihalachi Valeria a declarat că la fel îi monitorizează telefonul, a obligat reclamanta reconvențională să plece de la serviciu, nu i-a permis acesteia să facă cumpărături și nu i-a dat bani pentru întreținerea familiei, chiar timp de săptămîni întregi. De asemenea, obișnuiește să deterioreze obiecte în momente de furie. Au fost incidente cînd a luat hainele soției și copiilor după ce i-a dat afară din casă, le-a pus într-un garai, spunîndu-le că apoi le va duce la groapa de gunoi și returnînd doar o mică parte din ele, la cererea repetată a Forțelor de Ordine. În urma prevederilor din data de 07 mai 2025 reclamanta reconvențională Mihalachi Valeria, împreună cu fiica sa ***** și fiul său minor *****, au fost plasați într-un centru protejat, cu limitarea responsabilității părintești și încredințarea minorului instituției respective pentru plasament, asistență medicală și educație. Prin urmare, Serviciul pentru Protecția Copilului a luat la evidență situația. Astfel, întreaga responsabilitate privind creșterea și educarea copiilor a fost mereu în sarcina ei. Pîrîtul reconvențional nu a manifestat un interes activ față de bunăstarea acestora și nu a contribuit în mod constant la întreținerea lor, lăsînd reclamanta reconvențională să suporte singură toate cheltuielile necesare unui trai decent pentru copii. În ciuda faptului că pîrîtul reconvențional are un loc de muncă stabil peste hotarele Republicii Moldova, în Italia, in calitate de șofer de camion pentru o companie de transport și un venit constant ce ii permite să-și asigure un nivel de trai confortabil, participarea lui benevolă la cheltuielile de creștere a copilului sînt absente. Pîrîtul reconvențional refuză să își asume benevol responsabilități părintești. Acesta de asemenea își ascunde veniturile fiind îngrijorat că va fi obligat să achite pensia de întreținere. În același timp, benevol nu participă și refuză semnarea unui acord prin care părțile să stabilească suma întreținerii lunare cu participarea pîrîtului reconvențional. Relația cu pîrîtul reconvențional a fost întotdeauna complicată. Pe lîngă comportamentul manifestat de violență, amenințare, maltratare și indiferență, între pîrîtul reconvențional și reclamanta reconvențională au existat și perioade de întrerupere a conviețuirii (vieții de familie) timp de cîteva lunii în anul 2017. De asemenea copilul Constantin este foarte activ și implicat în educația și dezvoltarea sa personală. Fiind elev, copilul evident, necesită cheltuieli semnificative. Constantin este în creștere, are nevoie de haine, medicamente și alte produse care se consumă în mod obișnuit în asemenea circumstanțe. Cheltuieli pe care reclamanta reconvențională le suportă integral de una singură, fiindu-i și mai greu după ce a fost plasată în centrul de plasament în urma violențelor pîrîtului reconvențional. Pîrîtul reconvențional nu pare să fie preocupat deloc de aceste griji. Situația devine foarte stresantă pentru reclamanta reconvențională, Nu poate ajunge la

nici un acord cu pîrîtul reconvențional, iar scopul ei este să asigure copilul cu un nivel de trai decent și o dezvoltare armonioasă.

Instanța de judecată protocolar în ședința de judecată din 05 februarie 2026 a primit spre examinare cererea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria, pentru a fi examinată odată cu acțiunea de bază (f.d. 90 - 91).

La data de 10 iunie 2026 avocatul Nicolae Marandici în interesele lui Mihalachi Petru a depus referință la acțiunea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria și a susținut acțiunea reconvențională în partea stabilirii domiciliului copilului minor cu mama, precum și permisiunea traversării frontierii de stat a copilului minor, fără acordul pîrîtului Mihalachi Petru, însoțit de mama sa Mihalachi Valeria. Cu privire la pensia de întreținere este de acord să achite o sumă de 3.000 lei lunar. Nu este de acord cu încasarea chetluielilor suportate în legătură cu depunerea acestei acțiuni (f.d. 120 – 121).

Conform art. 192 alin. alin. (1) și (2) CPC, cauzele civile se judecă în primă instanţă în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a autorităţilor relevante, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă. Cauzele privind încasarea pensiei de întreţinere, apărarea drepturilor şi intereselor minorului, repararea prejudiciului cauzat prin vătămare a integrităţii corporale sau prin altă vătămare a sănătăţii ori prin deces, litigiile de muncă, contestarea actelor normative, a hotărîrilor, acţiunilor sau inacţiunilor autorităţilor publice, ale altor organe şi organizaţii, ale persoanelor oficiale şi funcţionarilor publici se judecă de urgenţă şi în mod prioritar.

Potrivit art. 206 alin. (3) CPC, dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a admite acțiunea înaintată de Mihalachi Petru, și de a admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Conform art. 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea

cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

Cu privire la acțiunea înaintată de Mihalachi Petru, privind desfacerea căsătoriei.

Din materialele cauzei se constată că, la ***** Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria au încheiat căsătoria la Primăria *****, mun. Chișinău, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie nr. ***** din 20 iunie 2025 (f.d. 9).

Conform art. 48 alin. alin. (1), (2), (3) Constituția Republicii Moldova, familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Condiţiile de încheiere, de desfacere şi de nulitate a căsătoriei se stabilesc prin lege.

Art. 2 alin. (3) Codul familiei prevede că, relaţiile familiale sînt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Conform art. 33 alin. (2) Codul familiei, căsătoria poate înceta prin divorţ (desfacere), în baza cererii unuia sau a ambilor soţi ori a tutorelui soţului în privinţa căruia s-a instituit măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei.

Potrivit art. 37 alin. (3) Codul familiei, instanţa judecătorească va desface căsătoria dacă va constata că convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile.

În acest sens, instanța de judecată reține că reieșind din materialele cauzei în coroborare cu declarațiile participanților la proces în ședința de judecată, s-a constatat cu certitudine că Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria nu locuiesc împreună, convieţuirea soţilor şi păstrarea familiei în continuare sînt imposibile, or, pe parcursul căsniciei între aceștia s-au iscat neînțelegeri și conflicte generate cu implicarea autorităților din Italia.

Având în vedere relațiile ostile dintre părți, imposibilitatea de a duce o viață comună împreună, precum și în scopul respectării interesului superior al copilului minor de a crește, dezvolta și a fi educat într-un mediu armonios, instanța de judecată conchide asupra necesității desfacerii căsătoriei încheiate între Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria, precum și acordul ambilor părți.

Cu privire la acțiunea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria, privind stabilirea domiciliul copilului minor, încasarea pensiei de întreținere, permiterea traversării frontierii de stat, fără acordul tatălui însoțit de mama sa și încasarea cheltuielilor de judecată.

Din căsătoria încheiată între Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria, s-au născut 2 (doi) copii, ***** la data de ***** și ***** la *****.

La depunerea cererii de chemare în judecată – 26 august 2025, fiica ***** născută la *****, a devenit majoră.

Iar, potrivit certificatului de naștere nr. *****, ***** s-a născut la *****, fiind minor, părinții acestuia sînt Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria (f.d. 10).

Potrivit art. 3 alin. (1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20.11.1989, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Conform art. 38 alin. (1) și alin. (2) lit. lit. c), d) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.

În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată să stabilească, la cererea soţului care are dreptul la pensia de întreţinere de la celălalt soţ, mărimea şi modul de plată a acestei pensii; să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.

Potrivit art. 51 alin. alin. (2), (3) Codul familiei, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

Conform art. 52 alin. (1) Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu bunei, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

Conform art. 58 alin. (1) Codul familiei, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sînt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

În conformitate cu art. 63 alin. alin. (3), (4), (5) Codul familiei, la determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial. În cazul în care lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, până la stabilirea acestuia de către instanţa de judecată, domiciliul copilului este considerat domiciliul părintelui cu care acesta locuieşte permanent.

În cazul indicat la alin.(4), părintele care locuieşte separat de copil are dreptul să petreacă timpul cu copilul la domiciliul său, dacă aceasta nu contravine interesului superior al copilului, luându-se în consideraţie vârsta copilului, proximitatea domiciliului părintelui care locuieşte separat, frecventarea studiilor/participarea la activităţi extraşcolare, conform unui program stabilit de autoritatea tutelară teritorială.

Art. 8 alin. alin. (1) și (5) din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, prevede că fiecare copil are dreptul să locuiască într-o familie, să își cunoască părinții, să beneficieze de grija lor și să coabiteze cu aceștia. Copilul are dreptul de a menține relații personale și contacte directe cu părinții, rudele și cu alte persoane față de care a dezvoltat legături de atașament, în cazul în care acest lucru nu contravine interesului superior al copilului.

Conform actelor prezentate la materialele cauzei, copilul minor ***** este stabilit în Italia cu mama sa Mihalachi Valeria, or, anterior depunerii acțiunii în judecată, Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria de comun acord au decis de a locui în Italia, și copii să fie încadrați în instituțiile de învățământ în Italia (f.d. 39 - 84).

În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, luând în considerație vîrsta copilului minor ***** născut la *****, locuirea acestuia cu mama Mihalachi Valeria, neîmpotrivirea tatălui Mihalachi Petru la locuirea copilului minor cu mama sa în Italia, se constată necesitatea stabilirii domiciliului copilului minor *****, cu mama Mihalachi Valeria.

În conformitate cu art. 74 alin. alin. (1), (3) Codul familiei, părinţii sînt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material. Dacă lipseşte un atare contract şi părinţii nu participă la întreţinerea copiilor, pensia de întreţinere se încasează pe cale judecătorească, la cererea unuia dintre părinţi, a tutorelui copilului sau a autorităţii tutelare teritoriale.

Potrivit art. 75 alin. (1) Codul familiei, pensia de întreţinere pentru copilul minor se încasează din salariul şi/sau din alte venituri ale părinţilor în mărime de 1/4 – pentru un copil, 1/3 – pentru 2 copii şi 1/2 – pentru 3 şi mai mulţi copii.

Alin. (2) al aceluiaş aliniat prevede că cuantumul cotelor stabilite la alin.(1) poate fi micşorat sau majorat de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părinţilor, de alte circumstanţe importante.

Potrivit art. 76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art.75.

Cuantumul sumei băneşti fixe încasate în conformitate cu alin.(1) se determină de instanţa judecătorească, ţinîndu-se cont de starea materială şi familială a părţilor, de alte circumstanţe importante şi păstrîndu-se, dacă este posibil, nivelul anterior de asigurare materială a copilului.

Conform art. art. 97, 98 alin. (2) Codul familiei, în lipsa unui acord referitor la întreţinere, membrii familiei menţionaţi la art.74-91 pot porni în instanţa judecătorească o acţiune privind încasarea pensiei respective, chiar şi în cazul cînd aceasta se plăteşte benevol. Pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Conform art. 111 alin. (2) lit. a) Codul familiei, plata pensiei de întreţinere, în baza hotărîrii instanţei judecătoreşti, încetează în cazurile atingerii de către copil a vîrstei de 18 ani sau obţinerii de către acesta a capacităţii depline de exerciţiu sub vîrsta de 18 ani.

În această ordine de idei, instanța de judecată reține că, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere. Aceasta se datorează faptului că copii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi educaţi şi învăţaţi de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie. Faptul naşterii copiilor automat pune în sarcina părinţilor întreţinerea acestora. Această obligaţie aparţine, în egală măsură, atât mamei, cât şi tatălui copiilor care sunt indicaţi în certificatul de naştere al copiilor.

Astfel că, Mihalachi Petru urmează să se implice în creşterea copilului şi să facă tot posibilul ca copilul să aibă un mod de viaţă sănătos şi condiţii bune de trai, or, toate cheltuielile privind: asigurarea unui loc de trai ce include (achitarea serviciilor comunale, întreținerea bunului imobil etc.); asistența medicală copilului minor ce implică (consultațiile la medicale, analizele medicale, tratamentele administrate și medicamentele procurate etc.); asigurarea cu hrană, întreținere materială ce implică (procurarea hainelor,

jucăriilor, necesitățile vitale), și alte activități necesare pentru buna dezvoltare a copilului minor, sunt suportate de către reclamantă, iar pârâtul nu contribuie la întreținerea (materială) a copilului minor.

Prin urmare, luând în considerație că domiciliul copilului minor ***** născut la ***** a fost stabilit cu mama Mihalachi Valeria, instanța de judecată și în scopul respectării interesului superior al copilului, admite parțial cerința reclamantei privind încasarea pensiei de întreținere și consideră oportună încasarea de la Mihalachi Petru în folosul reclamantei Mihalachi Valeria pensia pentru întreţinerea copilului minor, în mărime de 1/4 din salariu și/sau alte venituri ale pîrîtului și sumă fixă în mărime de 5.000 lei lunar, începând cu data depunerii acţiunii reconvenționale – 23 decembrie 2025, până la atingerea majoratului copilului minor, cu indexarea corespunzătoare a sumei pe durata executării hotărîrii judecătorești, în temeiul art. 75 și 76 alin. (1) Codul Familiei.

În această ordine de idei, instanța consideră că pensia pentru întreţinerea copilului minor, în mărime de 1/4 din salariu și/sau alte venituri ale pîrîtului și suma fixă în mărime de 5.000 lei lunar este una rezonabilă, reieşind şi din prevederile art. 31 alin. (1) al Legii cu privire la drepturile copilului, care stipulează că reprezentantul legal/responsabilul legal al copilului poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi integrarea socială a acestuia, ţinând cont în primul rând de interesele copilului, şi este pasibil de răspundere juridică pentru lăsarea în primejdie a copilului.

Art. 18 alin. (1) al Convenţiei internaţionale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor săi, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

De asemenea, instanţa de judecată va face referire şi la faptul că Republica Moldova a ratificat prin Hotărârea Parlamentului, și anume nr. 408-XII din 12 decembrie 1990, Convenţia ONU privind drepturile copilului, care prevede în art.18 alin. (l) că „Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilităţi comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului. Aceştia trebuie să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului”.

Respectiv, putem menţiona că drepturile copilului privind întreţinerea şi creşterea acestuia sunt reglementate nu numai la nivel naţional, dar şi la nivel internaţional, care, în cele din urmă, prin intermediul unor mijloace pot influenţa statul care este parte la

această convenţie, la respectarea şi impunerea acestuia de a apăra interesele copilului, care pentru o dezvoltare eficientă şi sănătoasă are nevoie de o întreţinere cuvenită. În acest sens a şi fost inclus în principiu acest tip de obligaţie – Obligaţia legală, care finalmente şi obligă părinţii să ofere copiilor lor întreţinerea necesară.

Instanța de judecată constată întemeiată în pretenția privind permiterea traversării frontierii de stat a copilului minor *****, născut la *****, în scop de vacanțe, studii, tratament medical sau alte necesități justificate, pe perioade mai mare de 30 de zile, fără acordul Tatălui Mihalachi Petru, însoțit de Mama sa Mihalachi Valeria.

Potrivit art. 27 din Constituția RM, Dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

Art. 17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, în vigoare până la data de 21 decembrie 2023, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

Art. 18 din aceeaşi redacţie a Legii, citate supra, (1) Ambii părinţi, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ţinînd cont în primul rând de interesele acestuia.

Art. 3 din Legea privind drepturile copilului nr. 370 din 30 noiembrie 2023, interesul superior al copilului– asigurarea unor condiţii adecvate pentru creşterea şi dezvoltarea armonioasă a copilului, ţinând cont de particularităţile individuale ale personalităţii lui şi de situaţia concretă în care acesta se află.

Art. 11 din Legea nr. 370/2023, (1) Copilul are dreptul de a beneficia de un nivel de trai care să permită dezvoltarea lui fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. (2) Părinţilor sau reprezentantului legal/responsabilului legal al copilului le revine responsabilitatea de a asigura cele mai bune condiţii de viaţă pentru creşterea şi dezvoltarea acestuia, conducându-se în primul rând de interesul superior al copilului.

Art. 1 din Legea cu privire la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova nr. 269 din 09 noiembrie 1994, (1) Cetăţenii Republicii Moldova au dreptul de a ieşi şi intra în Republica Moldova în baza paşaportului, iar apatrizii, refugiaţii şi beneficiarii de protecţie umanitară – în baza documentului de călătorie, eliberate de autorităţile competente.

(2) Minorii au dreptul de a ieşi şi de a intra în Republica Moldova numai însoţiţi de unul dintre reprezentanţii lor legali sau de un însoţitor, desemnat prin declaraţie de către reprezentantul legal a cărui semnătură se legalizează de notar sau de alte persoane

abilitate prin lege cu astfel de funcţie. În declaraţie se indică scopul călătoriei, durata acesteia şi ţara de destinaţie.

(3) Minorii (elevii şi studenţii) care au împlinit vîrsta de 14 ani şi sunt înmatriculaţi la studii în instituţii de învăţămînt din alte state, la ieşirea şi intrarea în Republica Moldova, prezintă actul de înmatriculare la instituţia de învăţămînt respectivă şi declaraţia eliberată de unul dintre părinţi, autentificată de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, care conţine consimţămîntul acestuia pentru ieşirea şi intrarea minorului în Republica Moldova, cu indicarea ţării de destinaţie, scopului călătoriei, perioadei de aflare a minorului în ţara de destinaţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimţămîntul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale. Declaraţia este valabilă pe o perioadă de un an de studii.

(4) În cazul în care minorul îşi stabileşte domiciliul în străinătate, este necesar consimţămîntul, exprimat prin declaraţie, al ambilor părinţi ale căror semnături se legalizează de notar sau de alte persoane abilitate prin lege cu astfel de funcţie, iar în cazul altor reprezentanţi legali – consimţămîntul acestora, exprimat prin decizia autorităţii tutelare teritoriale."

Art. 38 din Codul civil, (1) Domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atît timp cît nu şi-a stabilit un altul. (2) Reşedinţa obişnuită demonstrează o legătură apropiată şi stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reşedinţei obişnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata şi regularitatea prezenţei persoanei în locul vizat, precum şi condiţiile şi motivele acestei prezenţe. (3) Reşedinţa temporară a persoanei fizice este locul unde îşi are locuinţa temporară sau secundară. (4) Stabilirea sau schimbarea domiciliului nu operează decît atunci cînd cel care ocupă sau se mută într-un anumit loc a făcut-o cu intenţia de a avea acolo reşedinţa obişnuită. Dovada intenţiei rezultă din declaraţiile persoanei făcute la autorităţile competente să opereze stabilirea sau schimbarea domiciliului, iar în lipsa acestor declaraţii, din orice alte împrejurări de fapt.

Art. 40 alin. (1) din Codul civil, domiciliul minorului în vârstă de până la 14 ani este la părinţii săi sau la acel părinte la care locuieşte permanent.

Art. 3 din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, 1. În toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate. 2. Statele părţi se angajează să asigure copilului protecţia şi îngrijirile necesare pentru bunăstarea sa, ţinînd cont de drepturile şi obligaţiile părinţilor săi, ale tutorilor săi, ale

altor persoane legal responsabile pentru el, şi vor lua, în acest scop, toate măsurile legislative şi administrative corespunzătoare.

Art. 9 din aceeaşi Convenţie, 1. Statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinţii trăiesc separat şi cînd urmează să se ia o hotărîre cu privire la locul de reşedinţă al copilului. 2. În toate cazurile prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, toate părţile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri şi de a-şi face cunoscute părerile lor. 3. Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Art. 18 din Convenţia citată, 1. Statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului. 2. Pentru garantarea şi promovarea drepturilor enunţate în prezenta Convenţie, statele părţi vor acorda ajutor corespunzător părinţilor şi reprezentanţilor legali ai copilului în exercitarea răspunderii care le revine de a creşte copilul şi vor asigura crearea instituţiilor, lăcaşelor şi serviciilor însărcinate să vegheze la bunăstarea copiilor. 3. Statele părţi vor lua toate măsurile corespunzătoare pentru a asigura copiilor, ai căror părinţi muncesc, dreptul de a beneficia de serviciile şi instituţiile de îngrijire a copiilor pentru care ei îndeplinesc condiţiile cerute.

Art. 27 din aceeaşi Convenţie, 1. Statele părţi recunosc dreptul oricărui copil la un nivel de viaţă suficient pentru dezvoltarea sa fizică, mentală, spirituală, morală şi socială. 2. Părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

Art. 27 din Constituţia Republicii Moldova, (1) Dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. (2) Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

Art. 2 (libertatea de circulaţie) din Protocolului nr. 4 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, recunoscând anumite drepturi şi

libertăţi, altele decât cele care figurează deja în Convenţie şi în primul Protocol adiţional la Convenţie (Strasbourg, 16.IX.1963), 1. Oricine se găseşte în mod legal pe teritoriul unui stat are dreptul să circule în mod liber şi să-şi aleagă în mod liber reşedinţa sa. 2. Orice persoană este liberă să părăsească orice ţară, inclusiv pe a sa. 3. Exercitarea acestor drepturi nu poate face obiectul altor restrângeri decât acelea care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora. 4. În anumite zone determinate drepturile recunoscute în paragraful 1 pot face obiectul unor restrângeri care, prevăzute de lege, sunt justificate de interesul public într-o societate democratică.

În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că între Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria, au apărut situații de conflict, care face imposibilă întîlnirea părților fiind generată de o ordonanță de protecție emisă în Italia, în urma sesizării de către Mihalachi Valeria la Stația de Carabinieri din ***** (Como, Italia) la data de 07 mai 2025 și a ordinului ulterior emis de Tribunalul pentru Minori din Milano, prin care a fost dispus un decret de confirmare în temeiul art. 403 din Codul civil Italian și a măsurii obligatorii în temeiul art. 474 bis. 15 din Codul de proceduri civilă Italian.

Astfel, prin actul prezentat la materialele cauzei, se atestă să minorul ***** este în prezent domiciliat cu mama și sora sa la Casa de Refugiu pentru Femei și Minori din Italia, victimele ale violenței domestice, al cărei adresă este confidențială pentru protecția persoanelor găzduite, începînd cu data de 19 mai 2025 (f.d. 123 – 126).

De asemenea, instanța a stabilit că pe parcursul derulării procesului Mihalachi Petru nu a întreprins acțiuni în interesul copilului minor și anume perfectarea actelor, a unei procuri/declarații în vederea deplasării peste hotarele țării și nici nu contribuie financiar la întreținerea copilului minor, prin transferarea unor sumei de bani, pe conturile bancare a mamei copiluli minor.

La caz, instanța va reitera pct. 26, 27 din Hotărîrea Curții Constituționale nr. 139f/2019, prin care, Curtea a menționat că măsurile instituite, care prevăd prezentarea declarației reprezentantului legal la eliberarea pașaportului copilului minor, de rând cu alte acte care au legătură cu această procedură, nu încalcă dreptul la libera circulație, ci dimpotrivă, sunt justificate într-o societate democratică și urmăresc scopul de apărare a drepturilor și libertăților persoanei, inclusiv de a asigura protecția copilului, în special pentru a fi protejat împotriva scoaterii ilicite din țară, precum și a garanta dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea, educația și instruirea copiilor. Astfel, Curtea notează că prevederile contestate sunt de ordin procedural, care stabilesc condiții de eliberare a pașaportului copilului minor, și nu îngrădesc dreptul reprezentantului legal de a-l obține.

În acest context, Curtea reține că instituirea prin dispozițiile contestate a unor condiții procedurale la eliberarea pașaportului copilului minor nu sunt de natură să afecteze substanța dreptului la libera circulație, în particular a dreptului de a ieși din țară, și se încadrează în limitele de restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, potrivit articolului 54 din Constituție.

Conform jurisprudenței CtEDO, în cauza *Luca vs R. Moldova*, cererea nr. 55351/17, hotărârea din 17 octombrie 2023, definitivă din 17 ianuarie 2024, § 85, Curtea a reținut că principiile relevante cu privire la obligația pozitivă a Statului în baza Articolului 8 din Convenție în cauzele referitoare la executarea drepturilor de vizită sunt rezumate în cauzele *K.B. și alții v. Croația (nr. 36216/13, §§ 142- 44, 14 martie 2017)* și *Pisică (precitată, §§ 63-66)*. În concluzie, articolul 8 cere ca autoritățile naționale să producă un echilibru just între interesele copilului și cele ale părinților și, în acest proces, o importanță deosebită trebuie acordată interesului superior al copilului, care, în funcție de natura și gravitatea sa, poate să-l depășească pe cel al părinților.

În special, un părinte nu poate avea dreptul, în baza articolului 8, de a întreprinde măsuri care ar dăuna sănătății și dezvoltării copilului *(a se vedea Sommerfeld v. Germania [MC], nr. 31871/96, § 64, CEDO 2003-VIII (extrase)* și *Sirvinskas v. Lituania, nr. 21243/17, § 95, 23 iulie 2019)*. Obligația autorităților naționale de a întreprinde măsuri pentru a facilita contactul dintre un părinte fără custodie și copii în urma unui divorț nu este absolută. Considerentul-cheie este dacă autoritățile respective au realizat toți pașii necesari pentru a facilita contactul, așa cum li se poate solicita în mod rezonabil în circumstanțele particulare fiecărui caz *(a se vedea, de asemenea, Krasicki v. Polonia, nr. 17254/11, §§ 86-87, 15 aprilie 2014)*.

În lumina jurisprudenței de referință ale Curții Europene a Drepturilor Omului, posibilitatea părintelui şi a copilului de a se bucura reciproc de compania celuilalt constituie un element fundamental al vieții de familie în sensul articolului 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului chiar dacă relația dintre părinți sa descompus; iar măsurile care împiedică o astfel de posibilitate constituie o ingerință în dreptul protejat de articolul 8 din Convenție *(Cauzele Monory v România și Ungaria, § 70; Zorica Jovanović v. Serbia, § 68; Kutzner v. Germania, § 58; Elsholz v. Germania [CG], § 43; K și T. v. Finlanda [CG], § 151)*.

Noțiunea de viață de familie nu se limitează doar la relațiile de căsătorie și poate cuprinde alte legături de „familie” de facto în care părțile locuiesc împreună în afara căsătoriei *(Cauzele Keegan v. Irlanda, § 44; Kroon și alții v. Olanda, § 30)*. Aplicarea acestui principiu se extinde în mod egal la relația dintre tații naturali și copiii lor născuți în afara căsătoriei.

De asemenea, articolul 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu poate fi interpretat ca protejând doar viața de familie deja stabilită, ci, în cazul în care circumstanțele o impun, trebuie să se extindă la relația potențială care se poate dezvolta între un tată natural și un copil născut din afara căsătoriei *(Cauzele Nylund v. Finlanda (dec.); Shavdarov v. Bulgaria, § 40)*. Între copil și părinții săi există o legătură care se bazează pe viața de familie, chiar dacă la nașterea lui părinții nu mai locuiesc împreună sau dacă relația lor s-a încheiat *(Cauza Berrehab v. Olanda, § 21)*.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, ca urmare a faptului că Mihalachi Valeria a obținut câștig de cauză în acțiunea reconvențională înaintată acesteia urmează să-i fie compensate cheltuielile de judecată în parte, și anume ce ține de achitarea taxei de stat, în mărime de 450 lei. Iar, solicitarea privind încasarea cheltuielilor pentru asistența juridică, urmează a fi respinsă, din motivul neprezentării bonului de plată cu privire la suportarea de către client a cheltuielor date.

Conform art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, instanța de judecată hotărăște asupra încasării de la Mihalachi Petru în beneficiul Statului a taxei de stat în mărime de 2.599,97 lei.

De asemenea, potrivit pct. 2.2.2. din Anexa nr. 1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023, tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: pentru înregistrarea actelor de stare civilă, eliberarea documentelor de stare civilă (certificatelor, extraselor), precum şi pentru emiterea certificatelor şi extraselor de pe actele de stare civilă noi ca rezultat al modificării sau reconstituirii actelor de stare civilă: în baza hotărârii judecătoreşti sau a încheierii notarului-500%.

Respectiv, pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ la IP “Agenţia Servicii Publice” (Oficiul de Stare Civilă mun. Chişinău) se încasează în mod solidar de la Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convenţională stabilită.

În conformitate cu art. 33, 37, 38, 63, 74, 76 Codul Familiei, art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de Mihalachi Petru către Mihalachi Valeria privind desfacerea căsătoriei.

Se desface căsătoria încheiată între Mihalachi Petru născut la *****, c/p ***** şi Mihalachi (Draguțan) Valeria născută la *****, c/p *****, înregistrată la data de *****, cu numărul de înregistrare 2 de Primăria *****, mun. Chișinău.

Se admite parțial acțiunea reconvențională înaintată de Mihalachi Valeria către Mihalachi Petru, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Buiucani, mun. Chișinău privind stabilirea domiciliul copilului minor, încasarea pensiei de întreţinere, permiterea traversării frontierii de stat, fără acordul tatălui însoțit de mama sa și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se stabileşte domiciliul copilului minor *****, născut la *****, c/p *****, cu mama Mihalachi Valeria născută la *****, c/p *****.

Se încasează de la Mihalachi Petru în beneficiul lui Mihalachi Valeria, pensia pentru întreţinerea copilului minor - *****, născut la *****, în mărime de 5.000 lei (cinci mii lei) lunar și ¼ din salariu și toate veniturile lunare ale pîrîtului, începând cu data depunerii acţiunii – 23 decembrie 2025, până la atingerea majoratului copilului minor.

Se permite traversarea frontierii de stat a copilului minor *****, născut la *****, c/p *****, în scop de vacanțe, studii, tratament medical sau alte necesități justificate, pe perioade mai mare de 30 de zile, fără acordul Tatălui Mihalachi Petru născut la *****, c/p *****, însoțit de Mama sa Mihalachi Valeria, născută la *****, c/p *****.

Se încasează de la Mihalachi Petru în beneficiul lui Mihalachi Valeria, taxa de stat în mărime de 450 lei (patru sute cincizeci lei).

Se încasează de la Mihalachi Petru în beneficiul Statului taxa de stat în mărime de 2.599,97 lei (două mii cinci sute nouăzeci și nouă lei și nouăzeci și șapte bani).

În rest acțiunea reconvențională se respinge.

Copia hotărîrii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 (trei) zile de la rămînerea definitivă, se transmite la IP “Agenţia Servicii Publice” (Oficiul de Stare Civilă mun. Chişinău).

Pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei şi eliberarea certificatului de divorţ la IP “Agenţia Servicii Publice” (Oficiul de Stare Civilă mun. Chişinău) se încasează în mod

solidar de la Mihalachi Petru și Mihalachi Valeria în beneficiul statului, taxa de stat în mărime de 500% din unitatea convenţională stabilită.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

În conformitate cu art. 256 alin. (1[1]) CPC, prezenta hotărâre, în partea încasării pensiei pentru întreţinerea copiilor minori, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de executare benevolă de către pârât a obligaţiei sale, de 15 zile din data pronunțării.

Preşedintele şedinţei,
judecător Georgeta Grozav